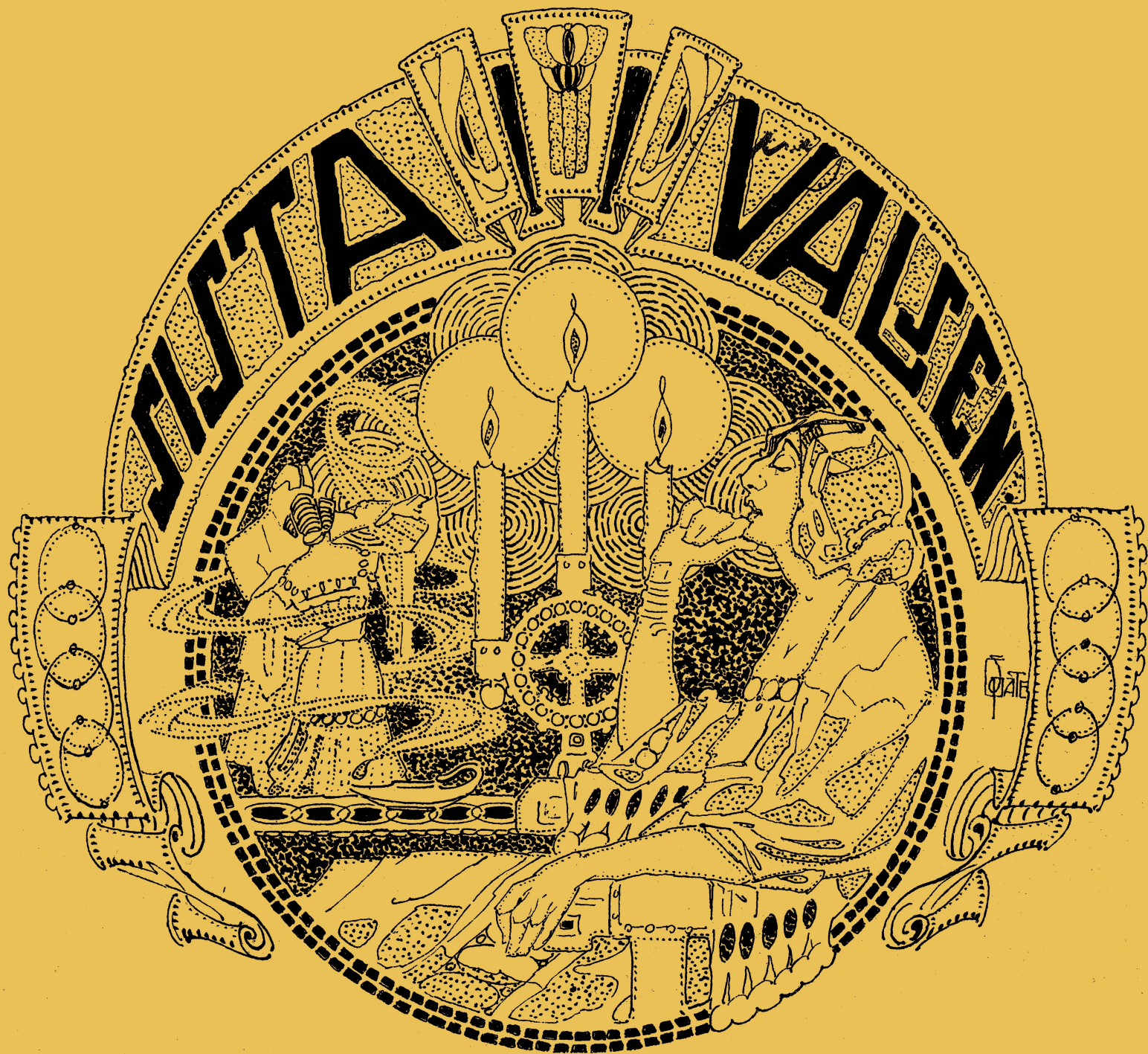

:PRIS: 1.25:

· WIBERGHSKA · MUSIKFÖRLAGET · STOCKHOLM ·

SISTA VALSEN.

C. G. Carlberg.

PIANO.

En vals en sak - ta

gli - dan - de, ett å - ter - sken af lyc - ka, ett doft, men

sa - ligt li - dan - de, nu in - nan ba'n är slut Kom,

vack - ra dröm - mar väf - van - de jag vill dig till mig tryc - ka och

se - dan lätt och sväf - van - de, m'a - mie, vi dan - sa ut.

tyst - nat ha fi - o - ler - na och al - la gäs - ter

svun - nit och viss - nat ha vi - o - ler - na in -

vid din hvi - ta hals. Men än till läp - par

glö - dan - de min sis - ta kyss har hun - nit, när dig i

trap - pan stö - dan - de jag tack - at för vår vals.

Sista Valsen.

1.

Nu snyfta trött fiolerna,
i kronan ljusen flämta
och vissnat ha violerna
invid din hvita hals.
De andra re'n i trapporna
till afsked glädtigt skämta
och hjälpas på med kapporna
men — än en sista Vals!

2.

En vals — en sakta glidande,
ett återsken af lycka,
ett doft, men saligt lidande
nu, innan baln är slut.
Kom! vackra drömmar väfvande
jag vill dig, till mig trycka
och sedan lätt och sväfvande,
m'amie, vi dansa ut. —

3.

Vi dansa fram på tiljorna,
vi sväfva fram, vi flyga
liksom på äng, där liljorna
sin doft för vinden strö.
Och trötta på vårt dansande
vi till bersåen smyga,
där dig med vinlöf kransande
jag dricker med min mö.

4.

Jag höjer glaset skimrande
af röd och ädel drufva.
På vackra luftslott timrande
du till mitt skåltal lyss.
Och drömmens féslott gästade
med dig, du skygga dufva,
jag böjer hufvu't, fästade
på purpurläpp en kyss.

5.

Men slut ej ögat, när din mun jag kysser,
jag längtar blicka länge i dess blå!
Din själ i skälfning i dess djup jag skönjer,
ditt stumma svar på frågan vill jag få.

6.

På frågan, osagd, men af dig dock anad,
om evigt, helt jag dig får kalla min,
mitt svar jag hämtar uti heta kyssar
från läppar, fuktiga af ädelt vin.

7.

Jag vill dig viljelös i mina armar hålla
och höra tyst dig hviskande mitt namn,
när utaf salig längtan genombäfvad
du hvilar skälfvande uti min famn.

8.

Men redan strängars skorrande
och kyparns trötta miner
och kuskens sakta knorrande
hörs varsla balens slut,
och dagern kommer silande
bak fällda rullgardiner.
Hur svann den blixtnabbt ilande
af fröjd en kort minut!

9.

Nu tystnat ha fiolerna
och alla gäster svunnit
och vissnat ha violerna
invid din hvita hals.
Men än till läppar glödande
Min sista kyss har hunnit
när dig i trappan stödande
jag tackat för vår vals.

Sigurd P. Sigurdh.